

PANEK ZOLTÁN

ÖNÉLETRAJZ

Régi favágó családból származom.
Őseim elsőkül jöttek le Európában
a fáról. Azonnal kivágták.
Mindez egy tavaszi reggelen.
Tölgy volt, terebélyes.
Még nem mérték időszámítást.
Kis teret teremtettek a földön.
Jó volt a buja fűben elheveredni.
Az értelmet még hetenként ürítették.
Nyilván innen mai hibáim.
Az éig nőtték azóta a fák.
Rajtuk oly szájalmas a visszakapaszkodó
ember.
Akik ismernek, nem szeretnek.
Kérem felvételem az emberiségbe.
(Aláírás. — — — — — — — — — —)
Eső áll el gyönyörűen: cseppre csepp.

ÁHÍTAT

Tenyerem állandó alá tartottam:
ha elered a könnyed,
ne guruljon messze.
Forró volt, keserű,
aztán egyszerre oly könnyű,
(fénysebességgel hiába
sebeznek a szavak,
az ember az egyetlen
gyógyuló anyag),
mert már mosolyogtál:
ennyire vigyázok rád.

